

EDITORIAL

LA RECUPERACIÓ DE LES MASIES

Abans de l'etapa de decadència dels darrers cinquanta anys el visitant del Montnegre i del Corredor no s'endua la impressió de soledat que té ara. Ben al contrari la impressió era que es tractava d'indrets poblats. Amb una població disseminada, és clar, però amb una presència humana que es feia patent en els camps, en els conreus, en els camins, les fonts i en cada racó del bosc. La densitat de masies era notable, i a moltes d'elles hi vivia més d'una família.

A aquesta presència humana es deu la muntanya que ara tenim: la vegetació arbòria actual és filla en gran part de la intervenció humana, i la que ja era autòctona va anar essent afaïxonada generació rera generació. Els camps que voltaven les cases de pagès proporcionaven un element de varietat paisagística i contribuïen de forma important a la diversitat biològica de què tant es parla avui. Ara aquests camps estan en franca regressió, una circumstància alarmant que valdrà la pena que contemplem en propers números de la revista. El bestiar de pastura era un element important per la seva interacció amb el medi. Les cases, per elles mateixes, constituïen un testimoni del patrimoni arquitectònic popular, i les seves diverses tipologies il·lustraven l'evolució de la vida i economia rural.

Actualment moltes de les masies estan tancades o enrunades parcialment o totalment. Però d'uns anys ençà es pot observar un moviment esperançador: són moltes les iniciatives de recuperació de les masies. Activitats de neorurals, d'agroturisme, de segones residències, de masoveria... porten a antics i nous propietaris a invertir per a recuperar les cases de pagès.

Aquesta onada d'interès per a les masies ha de comptar amb la complicitat de les administracions públiques. És un fet que alguns gestors municipals i d'àmbits superiors valoren positivament aquestes iniciatives i les faciliten en la mesura de les seves possibilitats, conscients que el fet que les masies tornin a ser habitades és per ell mateix un fet d'interès públic. Però moltes normatives estan orientades en sentit contrari, i impossibiliten o dificulten sensiblement aquesta bona voluntat. Com a cas paradigmàtic podem esmentar la vigent llei d'urbanisme de Catalunya (publicada el juliol de 2005), que converteix la rehabilitació o ampliació de masies en una veritable carrera d'obstacles.

És per això molt important que els municipis completin el catàleg de masies i cases rurals que preveu la pròpia llei, l'existència del qual alleugereix sensiblement els tràmits, i és important també que el futur pla especial del Montnegre i el Corredor es redacti des d'una posició que consideri la recuperació de les masies com una important contribució a la conservació d'aquests entorns naturals.